

Spisovatel Ladislav Mňačko

seriál
**OSOBNOSTI
VALAŠSKA**

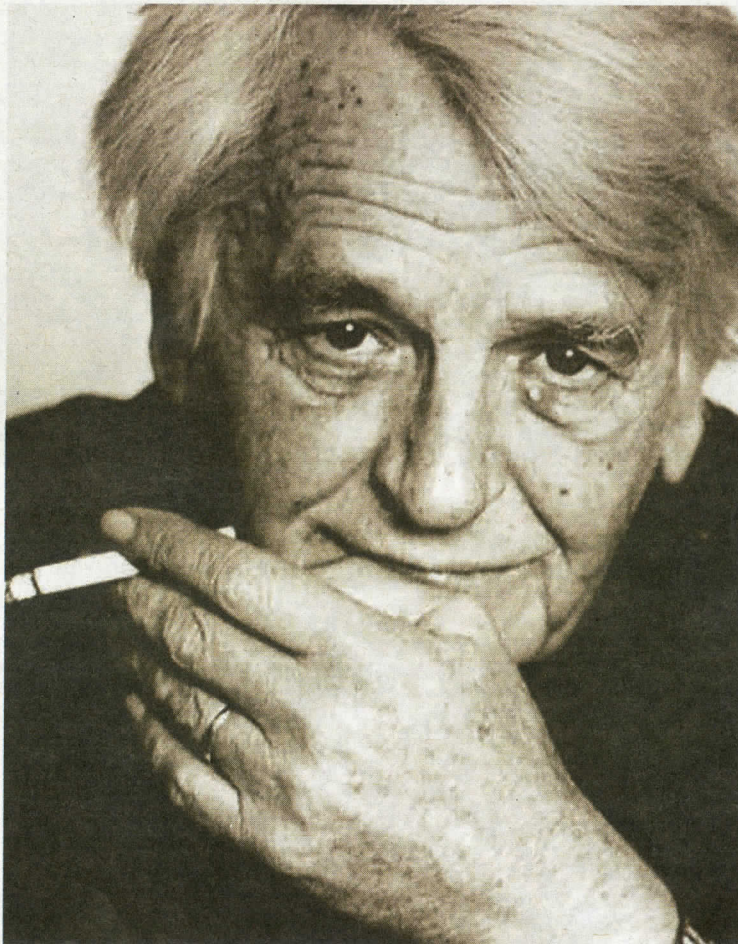

Ladislav Mňačko
29.1.1919 - 24.2.1994

Dnes si v seriálu o osobnostech z Valašska připomeneme rodáka z Valašských Klobouk, který je jedním z nejvýznamnějších spisovatelů a žurnalistů druhé poloviny 20. století. Ladislav Mňačko se narodil na Valašsku, ale své dětství prožil v Martině, kde se vyučil drogistou. Po rozbití Československa roku 1938 se neúspěšně pokusil uprchnout nejdříve do Sovětského svazu a poté na západ.

Při útěku jej Němci chytli a uvěznil v koncentračním táboře, později byl nasazen na nucené práce. Z nich se mu podařilo utéct a díky tomu se mohl aktivně zapojit do partyzánského odboje na Moravě.

Po válce se stal Mňačko členem KSČ, na počátku 50. let byl ještě komunistickému režimu bezvýhradně oddán a stal se jedním nejprominentnějších novinářů. Postupem doby u něj došlo k vystřízlivění a uvědomujíc si zločinnou podstatu komunismu, stal se nekompromisním odpůr-

cem režimu. Po roce 1968 odešel do emigrace v Rakousku. Vrátil se mohl až po Sametové revoluci. Poté rozhodně ale marně vystupoval proti rozdělení Československa. Po rozpadu společného státu zvolil za své bydliště Prahu.

Mimo novinových reportáží a esejí se Ladislav Mňačko proslavil svoji románovou tvorbou. Jeho prvotina Smrt si říká Engelen (1959), která popisuje osud pasekářské osady Ploština, se opírá o autorovy zkušenosti z války a dočkala se zfilmování i překladu do řady světových jazyků.

Další romány jsou namířeny proti komunistickému režimu. Jak chutná moc (1968) je podobností o hypnotizující moci totalitního režimu, Soudruh Prášil (1972) popisuje satirickou formou poválečné dějiny KSČ. Jeho Opožděné reportáže (1963) reflektující politické procesy v 50. letech bývají pro svůj význam srovnávány s dílem Alexandra Solženicyna. Pro svůj zápal a nasazení pro novinářinu si Mňačko vysloužil přezdívky „zuřivý reportér“ nebo „slovenský Kisch.“

Pavel Mašláň, Muzeum regionu Valašsko